

[Ministeren for handel, industri og søfart.] mæssigt tegnes op i langtidsprogrammet, også kan blive omsat til virkelighed. Jeg kan svare det ærede medlem, at for så vidt angår industrien, er der en glimrende kontakt, og at industrien nu er i færd med ved direkte undersøgelser overfor en lang række industrivirksomheder at forsøge at finde en vej ud til problemernes praktiske løsning. Et lignende nært samarbejde er i gang og har allerede længe været det mellem skibsfarterhvervet og myndighederne.

Med hensyn til landbruget må naturligvis lignende forhandlinger tages op. Jeg vil dog meget understrege, at de investeringer, der her skal finde sted, og de ret konkrete planer fra virksomhed til virksomhed, der skal lægges, naturligvis, så langt det overhovedet er muligt og helst helt ud, skal lægges af erhvervslivet selv; udviklingen skal gennemføres af erhvervslivet selv. Men naturligvis er der anledning til et betydeligt samarbejde med myndighederne; et samarbejde, som vi også meget gerne tager initiativ til.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke hvirvlede i sin som sædvanlig meget ordrige tale en lang række problemer op. Som et særlig effektivt led i radiocauseriet stillede det ærede medlem et spørgsmål direkte til mig, idet han henviste til forholdene i Belgien og i en næsten vred, i hvert fald lidt ilter tone spurgte mig, om det, der foregik i Belgien, overhovedet intet indtryk havde gjort på mig.

Nu er jeg nok klar over, at det ærede medlem hr. Viggo Starckes styrke vel i højere grad ligger i den agitatoriske veltalenhed end i den saglige indsigt i problemerne, og det må naturligvis påvirke den vurdering, man anlægger overfor det ærede medlems argumenter — eller forsøg på argumenter. Jeg kunne lide at spørge det ærede medlem, hvad han egentlig ved om Belgien. Jeg havde på fornemmelsen — men den fornemmelse er måske forkert —, at der her var tale om en agitatorisk letbenethed af dem, man ret regelmæssigt møder fra den side, og at det ærede medlem formentlig overhovedet intet ved om Belgien og ikke har gjort sig den ulejlighed at undersøge noget som helst vedrørende Belgien. Har det ærede medlem undersøgt prisudvikling, produktionsudvikling, beskæftigelsesudvikling, valutaforbrug m. v. i Belgien? Det har han formentlig ikke, men han har på forskellig vis fået indtrykket af, at der var noget, der i slagordsform kunne anvendes i agitationen — og så kunne man jo spørge mig, om Belgien overhovedet intet indtryk havde gjort på mig. Jo, det har udviklingen i Belgien gjort, og jeg har oven

i købet gjort mig den ulejlighed — i modsætning til det ærede medlem — at forsøge at finde ud af, hvordan den økonomiske lovgivning der har været. Jeg skal nævne et par tal, der karakteriserer den.

Lad os sammenligne prisudviklingen i Belgien og i Danmark, og lad os tage leveomkostningerne. Detailpriserne har i Belgien fra 1937 til sommeren 1948 udviklet sig således, at pristallet er steget fra 100 til 396. I Danmark er de tilsvarende tal 100 og 170. Tager vi engrospriserne, er der en lignende prisstigning i Belgien: fra 100 til 392, og i Danmark er der en stigning fra 100 til 218.

Eller lad os gå over til at undersøge produktionen: I Belgien har der fra 1937 indtil sommeren 1948 fundet en produktionsudvikling sted, som har medført, at produktionen i sommeren 1948 ligger 7 pct. lavere end før krigen; i Danmark ligger den 23 pct. højere.

Også beskæftigelsesproblemerne kunne man undersøge. Der er såvel i Belgien som i Danmark sket en betydelig reduktion af antallet af arbejdsløse i forhold til før krigen, men i Danmark er reduktionen kraftigst. I Belgien har man stadig halvdelen af det antal arbejdsløse, man havde før krigen, når man tager året som gennemsnit; i Danmark derimod er i hvert fald på ca. en trediedel af arbejdsløsheden før krigen. — Jeg gør opmærksom på, at der her er taget hensyn til de ændringer, der er sket i den danske arbejdsløshedsstatistik.

Nu ved jeg meget vel, at der ikke er noget så vanskeligt som at sammenligne statistikker fra land til land; der gør sig vidt forskellige forudsætninger gældende. Det er også meget svært at sammenligne økonomisk politik fra land til land. Der kan have gjort sig forudsætninger gældende i Belgien, som har gjort, at politikken der er den eneste rigtige eller i hvert fald den eneste mulige, hvorimod det i Danmark har været muligt at føre en anden politik, som har ført til bedre resultater. Jeg vil slet ikke kritisere den belgiske politik; højest sandsynligt har man gjort, hvad man måtte gøre ud fra sine forudsætninger. Men jeg anfører disse betragtninger som eksempel på den letbenethed, som regelmæssigt præger den agitation, der føres af retsforbundet, også i de radioforedrag, der holdes fra denne talerstol.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil gerne takke den højtærede justitsminister, fordi han har sin opmærksomhed henvendt på den vanskelighed, som mange enligststillede kvinder er stedt i på grund af de forhåndenværende